TORNIO-
MUONIO-
JOKI-
SEURA
ry

Yli 30 vuotta

MEÄN VÄYLITTEN JA IHMISTEN PUOLESTA

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Turtola 6. kesäkuuta 2017

mmv@eduskunta.fi
jaakko.autio@eduskunta.fi

Ympäristövaliokunta

ymv@eduskunta.fi
satu.hassi@eduskunta.fi
silvia.modig@eduskunta.fi
eeva-maria.maijala@eduskunta.fi

Viite : ITÄMEREN LOHENKALASTUSKIINTIÖT 2018

Tornio-Muoniojokiseura on ajanut määrätietoisesti kantakohtaista lohien kalastusta kunkin kannan kestokyvyn mukaan. Lohenkalastus Itämerellä, Suomenlahti ja Pohjanlahti mukaanlukien, on sekakantakalastusta, jossa ei voida tietää mihin kantaan kalastus kohdentuu. Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES mainitsee neuvonantonsa alussa, että lohenkalastus tulisi perustua kunkin joen lohikannan tilaan *"salmon fisheries should be based on the status of individual river stocks"*.

ICES:n neuvonanto Itämeren lohikiintiön suuruudeksi on siten kompromissi oikean ja väärän toimintatavan välillä. Viittaamme tässä Itämeren lohiasetuksesta antamiimme lausuntoihin. ICES:n neuvo lohikiintiöksi 2018 Pohjanlahdelle ja Itämeren pääaltaalle on 79 854 lohta. Tämä tarkoittaa **17 %:n vähentämistä nykyisestä**. Muistiossaan MMM suostuu tähän tieteelliseen lukuun, mutta kuitenkin ajaa tämän vuoden tason säilyttämistä, eli n. 96.000 lohta.

Suomen viimeisten lainsäädäntöjen seurauksena siirtyminen kantakohtaiseen kalastukseen on estynyt. Katsomme, että Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden [Sub.div. 22-31] kiintiön suuruus voi olla enintään ICES:n esittämä 79 854 lohta, koska valtioneuvoston periaatepäätöksellä *Suomen lohi- ja meritaimenstrategiassa* Suomi on sitoutunut tieteelliseen suositukseen.

Perustelut tätäkin pienempään kiintiöön ovat vahvat, koska voimistuneen silakanpyynnin ja heikentyneiden turskakantojen vuoksi kilohailin osuus lohen ravintokalana on noussut. Tämä on puolestaan aiheuttanut tiamiinin puutosta lohissa ja lohen M74 oireyhtymän voimakasta kasvua kaikilla indeksijoilla Ruotsissa ja Simojoella. Tämän lisäksi tuntematon lohikuolleisuus on vaivannut Tornionjoen lohikantaa jo kolmena vuotena peräkkäin.

Jostakin syystä ICES ei ole vielä reagoinut näihin uhkiin vaikka on ne tiedostanut. Edellä mainituilla perusteilla jokiseura katsoo edellisen vuoden tapaan, että **lohikiintiötä tulisi pudottaa 20 %**.

Suomenlahden lohikiintiötä [Sub.div. 32] pidetään edelleenkin kalastukseen vaikuttamattomana ylisuurena paperikiintiönä. Mikäli Kymijoen ja Viron jokien lohista aidosti halutaan pitää huolta, myös Suomenlahden kiintiö tulee asettaa aidosti kalastusta rajoittavaksi.

Aiempien vuosien tapaan MMM lausuu sekakantakalastuksesta muistiossaan: *"Suomi nostaa sopivissa asiayhteyksissä esiin lohen sekakantakalastukseen liittyvät ongelmat"*. Tämä on varsin vaatimaton lähestymistapa itse pääongelmaa kohtaan ja Suomen viimeaikaisiin toimiin nähden suorastaan farssi. Suomen ja Ruotsin velvollisuus Itämeren alueen tärkeimpinä alkuperävaltioina on merilain määrittämänä aktiivisesti jatkaa ponnisteluja kohti kantakohtaista lohenkalastusta.

Jokiseura kannattaa turskakantojen vahvistamista kantojen omista ja myös lohensuojelullisista syistä. Lohet, kunkin joen alkuperäiskansat, ansaitsevat tulla kohdelluiksi erillisinä kantoina, suurina tai pieninä.

Kunnioittavasti

Kalervo Aska, pj.
Tornio-Muoniojokiseura ry

jokiseura@tornionjoki.fi
www.jokiseura.fi